

JOERA IRAULI

Posted on 20/06/2010 by Naider

Euskal ekonomialari ospetsuenetako bat, nire bikotekide Iñaki Barredok, korrontearen kontra igerian, hausnarketa oso interesgarriak egin zizkigun defizit publikoa handitzeko eta eskaria bultzatuko luketen eta, beraz, Espainiako eta Europako ekonomien hazkundea bizkortuko luketen gastu publiko hedagarrien aldeko politikak egiteko aukerari buruz. Nazioarteko erakunde ekonomiko guztiek (Europako Banku Zentrala, Nazioarteko Diru Funtsa) eta baita Europako erakunde politikoek ere (Europako Batzordea, Europako estatu zentraletako gobernuak) aldarrikatzen dutenaren kontrakoa.

Ez dago nire asmotik urrunago nazioarteko ordena ekonomikoaren zaindariekin adosten edo Iñaki lagunari kentzen saiatzea baino. Ni ere ekonomialaria naiz baina "gaiztoetako" bat, beraz, eztabaidan beste elementu batzuk sartzea mugatuko naiz, edozein analistaren esku egonik, nahikoa kontuan hartzen ez direla diruditenak.

Nire ustez, Espainia ekonomikoki egituratu gabeko herrialdea da, sektore oso ahulak eta lurrunkorrek dituen. Hau da Espainiaren drama. Bere burua alderatu eta munduko herrialde aurreratuenekin bizi nahi du eta Mendebaldeko herrialdeetako ekonomia dinamikoenetako bat du. Higiezin eta finantza burbuilen sektoreen hazkundea deskontatuta, dinamismo falta hori joera orokorra izan da boom eta hedapen urteetan ere. Espainia ekonomikoki aurrera zihoala helarazten saiatu da, baina errealitatea guztiz bestelakoa zen. BPGaren arabera hazi zen baina kito. Boom urteetan, Espainiak pisua hartu zuen baina ez zuen giharririk sortu. Gizona besterik ez. Krisiarekin, Espainiak bere elikadura bide nagusia galdu du eta gaur egun mundu erdia kezkatuta eta Europako anaiak nerbio-haustearen atarian dituen anorexia lauhazka prozesu bat bizi du, egoera prekario horren aurrean.

Madriren, Euskadin, Katalunian (eta, zehatzago, beste hiri batzuetan) negozio-ingurune oso indartsuak daude, eta balio erantsi jakin bateko sektoreetan lan egiten duten milaka enpresa biltzen dituztenak, lehiakorrak izanik, eraginak dakartza. krisiaren, langabeziari dagokionez, beste leku batzuetan baino nahiko baxuagoa izaten ari da. Gainerako lurraldea ia industria basamortu bat da (oasi batzuekin parke teknologiko edo diseinu-parke teknologikoak han-hemenka) eta bertako ekonomiak adreiluarekin (gaur egun, gainbeheran nabarmenean), turismoarekin (funtsean oraindik) lotutako sektoreetan oinarritzen dira, "eguzkia eta hondarra" edo sare parapublikora (hain garestia mantentzea behin Bruselatik zetozen egitura funts mamitsuak desagertu ondoren). Espainiak aurrera egin du autobideen, abiadura handiko linearen, negozio-parkeen eta telekomunikazioen eraikuntzan, baina ekintza horiek eragin txikia izan dute enpresa-ehun disolbatzaileen sorreran.

Ekintza publikoaren gorakada ekonomikoaren eta diru-sarreraren publiko handien urteetan ez da bideratu azken urteetan hainbeste hazi diren sektoreetako negozio konbentzionaletan oportunitate espekulatiboaren kulturatik ezberdina den ekintzailetzaren kulturaren sorrera erraztera bideratu. Urteak. Kezkagarriagoa dena, higiezin burbuilak eta obra publikoak bultzatutakoa osatuko lukeen balio handiko ekonomia eraikitze oinarri sendoak ez dira jarri.

- Aipatutako poloetan izan ezik, ez dago enpresa-sektoreari lotutako lanbide-heziketako zentroen sarerik, enpresei profesionalak eta gizarteari ekintzaileak eskaintzen laguntzen dienik.

- Sistema zientifiko-teknologikoa guztiz eskasa da, bizi garen ezagutzaren garaian. Garapen ekonomikoari egiten dion ekarpena zentro teknologiko batzuek beren inguruneko enpresei ematen dizkieten soluzio teknologikoetara eta ikerketa-eremura batzuen enpresa moduan ustiapen anekdotikora mugatzen da. Oro har, apenas bultzatu dute produktu berrietan eta balio handiagoko negozioetan oinarritutako enpresa-jarduera-sektore berrien sorrera. Egoera jasanezina garai hauetan.

- Begira dugun herrialdeetan unibertsitatea, gizartearen erakunde nagusia, guztiz gutxietsita dago eta baliabidez, baliabidez eta bidez hornituta dago. Argitalpen edo patente moduan dituen emaitzak oso hutsalak dira.

- Espainiako gizartearen zati handietan eskola-uztearen eta analfabetismo funtzionalaren tasek zalantzan jartzen dute herri hau eraikitzen den hezkuntza sistema, zeinak, errepikatzen dugu, hainbeste mailatan munduko liderren artean egon nahi duela aldarrikatzen duena.

Honetan guztian inbertitu behar duzu. Espainiako krisi ekonomikoa ez da eskaera krisia. Egiturazko krisia da. Espainia ez da herrialde lehiakorra, bere tamainarako eta gaur egun balio handiko sektoreak sortzeko oinarriak (hezkuntza, lanbide-prestakuntza, unibertsitateak, ikerketa eta garapen teknologikoko zentroak) oso ahulak direlako enpresa lehiakor kopuru oso txikia duelako, besterik gabe. guztiz eskasa. Azkenean eskaria mundu mailan hazten denean, oso litekeena da Espainiari etekina ateratzea zaila izatea, munduko merkatuari eskaintzeko oso gutxi izango duelako. Turismoak hobera egingo du, higiezin merkatuak pixka bat gora egingo du eta enpresa lehiakor gutxiek fakturazioa berreskuratuko dute. Baina gutxi gehiago.

Ez dakit Espainiako ogasun publikoak gehiago zorretan sar dezakeen, baina argi dago behar duena beste modu batean inbertitzea dela. Izan ere, behar duzuna da, hain zuzen, joera iraultzea eta etorkizunean "gastea". Ez inbertitu gehiago zementuan baizik eta ezagutzen. Berehala iritsi arren urte batzuk behar izango dituzun etorkizuna, baina premiazko oinarriak jarri behar dituzuna. Eta oinarriak guk adierazi ditugunak dira. Beste batzuk ez. Horiei aurre egiteko ausardia nahikoa ez baduzu, ia hobe da ezer ez egitea.

Gainera, Espainiako sistema publikoan oraindik diru asko dago bide horietatik bideratzeko, askoz gehiago mailegu beharrik gabe (gastu antzu handiak murriztuz edo Espainiako sistema instituzionala berrantolatuz). Inbertitzeko, maileguan hartu behar duzu. Orain arte bezala gastatzea, ia hobe ez.

(Irudia: Fontana)

There are no comments yet.